ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΙΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΙΣ

Τριακοστὸν καὶ πρῶτον ἀπαριθμοῦντες χρόνον
ἐβρεύομεν καὶ πάλιν'στὴν γῆν τῶν Παρθενώνων.

Ἔτος χίλια κι' ἐνιακόσα δεκαπέντε δοξασμένο,
ποῦ μὲ μάντεις εὐσιώνους ἀγαθὰ κι'ἐγὼ προσμένω

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ'εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—δκτὼ φράγκα εἶναι μόνο.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δέκα φράγκα καὶ'στὸ χέρι.

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντὸς εὐμούσου τσελεπῆ
ὅτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμηοῦ» ἀνελλιπῆ
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν, κι'ὅποιος ἀπ'ἔξω θέλει
δὲν θὰ πληρώνῃ δι'αὐτὰ ταχυδρομείων τέλη.

Τετάρτη Νοεμβρίου καὶ δεκάτη,
καινούρια νότα κάπως ντιλικάτη.

Ποὺντος χίλια κι' τρακόσα καὶ πενῆντα σὺν ἐνιά,
μὲ τῆς νότες τῆς καινούριαις τὸ Κουβέρνο'στὰ πανιά.

Νέος πάλι πόνος
κι' ἄλλης ρίμας τόνος.

—

Πάλι μοῦχλα καὶ σαπίλα,
πάλι πρόσωπα θλιμμένα
βλέπουν κάτω σκορπισμένα
ζηλεμμένης δάφνης φύλλα.

—

Μ'ἕνα προσωπεῖο νέο
παληῶν χρόνων ὑπνοβάται
κάνουνε λαὸ γενναῖο
καὶ τοὺς ἴσκιους νὰ φοβᾶται.

—

Κι'ἂν πολύχυμη ζωὴ
δὲν ἐφτέρωσε κουφάρια,
φθάνει μόνο μιὰ πνοὴ
νὰ φτερώσῃ παλληκάρια.

—

Μὴ καὶ πάλ'ὑπνωτισθῆτε, κράζει βροντερὴ λαλιά,
ἀπὸ κάποιους ὑπνοβάτας, ὁποῦ πᾶνε σὰν καβούρια,
κι'ἂς σκεπάσουν καλιακούδαις τὴν Ἑλλάδα τὴν παλιά,
ὁποῦ λὲν πῶς ἀνεστήθη γιὰ νὰ θάψῃ τὴν καινούρια.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος,
ὁ καθένας νέτος σκέτος.

—

Α΄.

—

Φ.— Ὁ Λευτέρης, συμπολίτη,
φανερὰ διακηρύττει
πῶς σ'αὐταῖς τῆς ἐκλογαῖς δὲν θὰ λάβῃ διόλου μέρος,
καὶ τοὺς γέρους παραιτεῖ νὰ νικήσουν ἐλευθέρως.

—

Τέτοια 'στὸν λαὸν λαλεῖ,
μὰ κι'ἐγὼ θὰ τοὺς ἀφήσω,
καὶ κανένα προσφιλῆ
δὲν θὰ πάω νὰ ψηφίσω.

—

Νέον μέγα γεγονός,
νέων λυτρωτῶν πληθώρα,
μὰ σὲ κάλπη κανενὸς
δὲν θὰ πλησιάσω τώρα.

—

'Στοῦ πολέμου τὰς ἠχοὺς
ἄφετέ τους μοναχοὺς
τοῦ Κουβέρνου τοὺς 'Αγάδες
νὰ ριχτοῦνε μὲ καυγάδες
καὶ μὲ πείσματα περίσσια
μέσα σ'ἐκλογῆς μεθύσια.

—

Ἄστε τους νὰ τοὺς ψηφίσουν μόνο τὰ Γηροκομεῖα
κι'ὅσοι πάντοτε φερμάρουν τὰ δημόσια Ταμεῖα.
Ἄστε τους νὰ τοὺς ψηφίσουν Ποσαπέρνηδες κομμάτων,
παλαιοὶ καὶ νέοι φίλοι,
ὁποῦ τοὺς δοξάζουν θρύλοι
τόσων ἀνδραγαθημάτων.

—

Ἄστε τους νὰ τοὺς ψηφίσουν ἐκμανέντες ἀρουραῖοι,
Τοῦρκοι προσφιλεῖς κι'Ἑβραῖοι,
χέρια ξένων κι'ἀλλοφύλων,
καὶ γνωστῶν ἀρχαίων φίλων.

—

Ἄφετέ τα τὰ παπιὰ
νὰ τρυφήσουν μόνα πιὰ
μὲς 'στῶν ἐκλογῶν τὴν ζάλη.

—

Κι'ἂς τοὺς δώσουνε καυκὶ
κι'Ἀραπάδες μερικοὶ
μέσ'ἀπὸ τὴν Σενεγάλη.

—

Τὸ Ρωμαϊκο χαιρέτω...
μὰ καὶ σύ, βρὲ Περικλέτο,
ποῦσαι γέρο ξεκουτιάρης.

—

Ἄφησε τοὺς γέρους μόνους
μὲ δαφνῶν καὶ μύρτων κλώνους
νὰ τοὺς στέψῃ φλέγων Ἄρης.

—

Καὶ σύ, γέρο κουνενέ,
μιὰ στιγμὴ μὴ θυσιάσῃς,
μήτε'στ'ὄχι καὶ'στὸ ναὶ
καμμιᾶς κάλπης πλησιάσῃς.

—

Πάλι ξένοιαστος ξαπλώσου,
καὶ καθόλου τὸ μυαλό σου
γιὰ τοὺς γέρους μὴ χαλᾷς.

—

Κάλπαις κύτταζε καὶ πέρνα,
καὶ τῶν γέρων τὰ Κουβέρνα
νὰ σὲ κάνουν νὰ γελᾷς.

—

Μέγας ἀληθῶς ἀγών,
κι'ἄλλων νέων ἐκλογῶν
ξαναρχίζει κωμῳδία,
σαχλαμάρα κι'ἀηδία.

—

Ἐκλογῆς παροξυσμός,
καὶ σὲ τούτη τὴν σκοτοῦρα
τῆς Ἀντάντ ἀποκλεισμός,
καὶ'στὴ μούρη μας μουτζούρα.

—

Ἔνδοξον ἀποκλεισμὸν
ἑορτάσωμεν καὶ πάλιν,
μὰ καὶ τῶν συνδυασμῶν
ἀνυμνήσωμεν τὴν πάλην.

—

'Στὸ πάνοπλον τὸ γένος
ἀγγέλλομεν ἀσμένως
κι'ἐμεῖς οἱ στενοβράκηδες.

—

Πῶς γιὰ συνδυασμοὺς
ἔχουν παροξυσμοὺς
οἱ δύο Δημητράκηδες.

—

Κι'ἂν λένε πῶς θὰ λείψῃ σὲ'λίγο τὸ ψωμί,
ἐν τούτοις μακαρίως στρωθῆτε'στὴ λιακάδα,
κι'ὁ Γούναρης τῆς Πάτρας γενναίως πολεμεῖ
Ράλλην τὸν'Αθηναῖον καὶ Ράλλην τὸν'Αρκάδα.

—

Ὢ! τῆς ἐνδόξου πάλης!
ὢ! τῆς χαρᾶς τοῦ τόπου,
ποῦ δρᾷ καὶ τώρ'ἀκμαίος.

—

Ἀμύνεται κι'ὁ Ράλλης
ἐπὶ παντὸς μετώπου,
ἐπὶ παντὸς τομέως.

—

Γιὰ τοὺς ἀποκλεισμούς
καὶ τοὺς συνδυασμοὺς
κτυπᾶτε παλαμάκια.

—

Μπὰμ μπούμ, βρονταῖς, πυρά,
'πιαστῆκαν'στὰ γερὰ
τὰ δύο τὰ βλαμάκια.

Β΄.

—

Π.— Μεγάλος ἐνθουσιασμός,
ὁ κόσμος'στὸ ποδάρι,
ἀνέλπιστος ἀποκλεισμός,
δὲν θἄχωμε σιτάρι.

—

Καθεὶς γι'αὐτὸν παραλαλεῖ,
κι'ἴσως προτοῦ, βρὲ Φασουλῆ,
νὰ πᾶμε νὰ ψηφίσωμε,
τῆς πείνας νὰ ψοφήσωμε.

—

Τρυφῶντες ἐν εἰρήνῃ
κι'οἱ γέροι μας ἐκεῖνοι
ἐμόχθησαν ἀτρύτως
ν'ἀποκλεισθῇ κι'ὁ σῖτος.

—

Κι'ἐν μέσῳ νέων πόνων
μᾶς βαιβαιοῦν ρητῶς
ὅτι μηδεὶς θνητὸς
ζήσετ'ἐπ'ἄρτῳ μόνον.

—

Ἀποκλεισμὸ μεγάλο
τοῦ σιταριοῦ κυττῶ,
καὶ τὸ ψωμάκι ψάλλω
χωρὶς νὰ τὸ ζητῶ.

—

Τῶν ἐκλογῶν ἡ πάλη
θαρρῶ πῶς νέα πάλι
καλὰ βυσσοδομεῖ.

—

Κι'ἐν τούτοις ἀπὸ πέρα
μᾶς σκιάζει μιὰ φοβέρα:
δὲν θἄχετε ψωμί.

—

Αὐτὰ τὰ τρία λόγια
φέρνουν πολὺ καϋμό,
καὶ ψάλλει κάθε τζόγια
εἰρήνην μὲ λιμό.

—

Κι'ἐδῶ λιμοῦ φοβέρα,
κι'ἐγὼ γονυκλινὴς
λέγω πρὸς τὸν Πατέρα
τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς:
δίδε τὸν ἐπιούσιον
καὶ σὲ πτωχὸν καὶ πλούσιον.

—

Ἔτρεξα σὲ ψωμάδες... τί πεῖνα ποῦ τὴν εἶχα!..
ἐκρύωναν τὰ μέλη τοῦ δόλιου μου κορμιοῦ...
μοῦ δίνετε, τοὺς λέω, κι'ἐμένα καμμιὰ ψίχα;
δὲν δίνομε, μοῦ λένε, καὶ ψίχουλο ψωμιοῦ.

—

Ὢ τέρψις κι'εὐωχία
περικλεοῦς μητρός!..
μήτε ψωμιοῦ ψιχία
σοῦ δίνουνε νὰ τρῴς.

—

Μὰ τώρα, λιμαδόρο,
μὲ τὸν ἀποκλεισμὸ
λὲν πῶς θὰ βάλουν φόρο
καὶ γιὰ τὸν φωτισμό.

—

'Στὰ φῶτα δυνατὴ
μὴν κάνετε θυσία,
γιατ'εἶναι περιττὴ
τόση φωτοχυσία.

—

Ἂς λείψῃ κι'ἡ μεγάλη
τοῦ φωτισμοῦ σπατάλη
'στὴν πάνοπλον πατρίδα.

—

Καὶ γιὰ τὸ φῶς φειδῶ
ἀφοῦ καὶ ζητ'ἐδῶ
'στῶν φώτων τὴν κοιτίδα.

—

'Εν ταραχῇ καὶ γδούπῳ
θ'ἀνοίξουν ὁσονούπω
κι'ἡ κάλπαις... τρὰ λὰ λά.

—

Ὁ Κρητικὸς ἀπέγει
μ'ἔλα του τὰ στελέχη,
κάνει πολὺ καλά.

Μετέτοιαις ἐκλογαῖς κι'ἐγὼ γελῶ πολύ,
καὶ θέλουν μοναχὰ
τὸ γέλοιο τὸ τρελλὸ τοῦ Μεφιστοφελῆ,
ποῦ κάνει χὰ χὰ χά.

—

Κι'ἐγὼ γι'αὐταῖς δὲν τρέχω
καὶ μήτε θὰ ψηφίσω,
γιατὶ σκοπὸ δὲν ἔχω
τῆς πείνας νὰ ψοφήσω.

—

Φ.— Μὲ τέτοιαις ἐκλογαῖς
κι'ἐγώ, παλιὰς γενιᾶς,
ξερένομαι'στὰ γέλοια.

Ρελάτε, κι'ἄρον ἄρον
Μπένδων καὶ Βουλγάρων
ἂς γίνωμε κοπέλια.

—

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δοξάζω τὸ Κουβέρνο,
καὶ δρόμο ξαναπέρνω
μὲ δίσκο διακονιάρη.

—

Καὶ κλαίω καὶ στενάζω
καὶ στείλετε, φωνάζω,
'στοὺς φίλους σας σιτάρι.

—

Πηγαίνω καὶ 'στὴ Σόφια καὶ κάνω πατινάδα,
κι' ἐκεῖ γονυπετῶ,
καὶ σίτον ἐπαιτῶ
κι' ἀπὸ τὴν Βουλγαρία, τὴν πρώτη φιλενάδα.

—

'Αλλ' ὡς ἐκ περισσοῦ
πάω καὶ 'στὴν Φεσοῦ
μὲ Τούρκικο φεσάκι
καὶ μ' ἀδειανὸ δισάκι.

—

Κι' εἶδα τὸν πρωτομάρτυρα, τὸν Ρήγα τὸν Φερῶν,
νὰ χαίρῃ καὶ ν' ἀγάλλεται σὲ τοῦτον τὸν καιρόν.
Κι' ἐγώ, βρὲ Περικλέτο μου, τὸν ρώτησα γιατί;
ἄκουσε πῶς γυρεύομε σχέσι μὲ τὴν Τουρκιά,
κι' ἔτρεχε μὲ τὸν κύλινδρον ἐκεῖνον ποῦ κρατεῖ,
κι' ἀδιακρίτως ἔδινε σ' ὅλους κατραπακιά.

—

'Ο πρωτομάρτυς τῶν Φερῶν δὲν ξέρεις πῶς ἐχάρη
σὰν ἄκουσε τὸ ξαφνικὸ κι' ἀνέλπιστο χαμπάρι.
Ζωντάνεψε τὸ μάρμαρο κι' ἀστράψανε τὰ μάτια,
καὶ τἀντεριά του τἄσχισε καὶ τἄκανε κομμάτια.

—

'Ω σεῖς παιδιά μου, 'φώναξε, θὰ κάνω τὸν σταυρό μου,
ἔγινε πρᾶγμα σήμερα
ἡ τῶν μαρτύρων χίμαιρα,
τὸ πρῶτο τὄνειρό μου.

—

Κι' ὁπόταν ὑπὸ τῶν Φερῶν ἐκεῖνο τὸ πλατάνι
ἐρρέμβαζα πρὸς χάριν σας, εἶχα μιὰ σκέψι κάνει
πῶς ἴσως περιπόθητος ἡμέρα ν' ἀνατείλῃ,
ποῦ τὰ παιδιά μου θὰ γενοῦν τῶν Νεοτούρκων φίλοι.

—

Μὰ μὲ τὸν Ρήγα τῶν Φερῶν ζωντάνεψε πελώριος
κι' ὁ Πατριάρχης ὁ σεπτὸς, ὁ πέμπτος ὁ Γρηγόριος,
κι' ἐτέντωσε τὰ δάκτυλα κι' εὐλόγησε τεκνία,
καὶ μὲ τὴν πατερίτσα του διέλυσε κρανία.

—

Κι' εἶδα νὰ γίνῃ θρύμματα
κάθε γερὴ καυκάλα,
κι' εἶπε κι' ἐκεῖνος ρήματα
παράποτε μεγάλα.

Τῶν σιταριῶν ἀποκλεισμός,
ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη χαλασμός,
κτυπᾶτε πολεμάρχοι.

—

Σχίστε τὰ ράσα τὰ παληά,
καὶ τώρα δεύτερη θηλειά,
βάλτε 'στὸν Πατριάρχη.

—

Κι' ἐψέλλισε κι' ὁ Κοραῆς μὲ πικραμένα χείλη:
πῶς; τῆς Τουρκιᾶς ἐγίνατε καὶ τῆς 'Αρκούδας φίλοι;
Τουρκοβουλγάρα θέλετε τῆς δόξης τὴν μητέρα;
σύρτε 'στὸ γέρο διάβολο κι' ἀκόμη παραπέρα.

Χορὸς γερόντων συγκυβερνώντων.

—

Τὸ μήνυμα τὸ ξαφνικὸ σὰν ἄκουσαν κι' οἱ γέροι
πῶς δὲν θὰ 'βγῇ 'στῆς ἐκλογαῖς τὸ κόμμα τοῦ Λευτέρη,
ἔστησαν πάνοπλοι χορὸ
κι' εἶπαν μὲ τόνο θλιβερό:

—

'Εμεῖς γι' αὐτὸν τῆς κάνομε, κι' εἴχαμε τὴν ἐλπίδα
μὲ τρόπο νὰ τὸν πιάσωμε 'στὴν τροντικοπαγίδα,
ἀλλ' ὅμως τὸ 'κατάλαβε τὸ κόλπο μας ἡ βράκα
κι' ἐξέφυγε τὴν φάκα.

—

Χωρὶς ἐκεῖνον σήμερα μὲ ποιὸν θὰ κτυπηθοῦμε;
τὴν ..άθαμε..ολὺ καὶ τὰ
μὲ τὸν Λευτέρη τὸν βρακᾶ,
καὶ τώρα μόνοι φιλικὰ
θ' ἀλληλοφαγωθοῦμε.

—

Αὐτὰ ποιὸς τἄλπιζε ποτέ;
καὶ ὥρα τί μᾶς μένει;
θἄμαστ' ἐμεῖς οἱ νικηταὶ
κι' ἐμεῖς οἱ νικημένοι.

—

Καββάλα πᾶν οἱ γέροντες καὶ κάνουνε συμβούλιο
κι' ἱερῶτα χυνουν ἄφθονο σὰν νάναι 'στὸν Ἰούλιο.
Πάει μ' αὐτοὺς κι' ὁ Γουναρης, ὁ ψηφοθήρας Ἄρης,
ὁποῦ γιὰ ψήφους μάχεται πεζὸς καὶ καββαλάρης.

—

Καββάλα σ' ὅλους διαλαλοῦν
θριάμβους τῶν μεγάλους,
καββάλα Σέρβους ἀπειλοῦν,
καββάλα κι' Ἀγγλογάλλους.

—

Καββάλα πᾶν' στοῦ Στεφανῆ καὶ κάνουν κατασκήνωσι,
καββάλα πέρνουν τῆς 'Αντάντ' δευτέρα διακοίνωσι,
καββάλα τὴν διαβάζουνε νὰ 'δοῦν ἂν ἔχῃ λάθη,
καββάλα μ' ἄλλαις τὴν πετοῦν καὶ τούτη 'στὸ καλάθι.

—

Καββάλα συγκλονοῦν τὸ πᾶν
κι' ὅλων πατοῦν τὸν κάλο,
καββάλα 'στὸν Ἐγγλέζο πᾶν
καὶ 'στὸν Κοσσὲν τὸν Γάλλο

—

Καββάλα γιὰ τῆς ἐκλογαῖς τονίζουν ἐμβατήριο,
καββάλα πᾶν' στὸν Ἄρη,
καββάλα καὶ 'στὸν Σείριο
νὰ φέρουνε σιτάρι.

—

Μὲ λιγερὴ κορμοστασιὰ
καββάλα πᾶν' στὴν ἐκκλησιά,
καββάλα τρῶν ἀντίδερα.

—

Καββάλα πᾶνε γιὰ μαλλί,
καββάλα λὲν σ' αὐτοὺς πολλοὶ
πῶς εἶναι γιὰ τὰ σίδερα.